

L I G J
Nr.9103, datë 10.7.2003

PËR MBROJTJEN E LIQENEVE NDËRKUFITARE
(Ndryshuar me ligjin nr. 35/2013, datë 14.2.2013)

(i përditësuar)

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83 pika 1 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

K R E U I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1
Qëllimi

Ky ligj synon mbrojtjen mjedisore të liqeneve ndërkufitare në gjendjen e tyre natyrore, garantimin e kushteve të përshtatshme për zhvillimin e jetës dhe të ekosistemeve në to, duke nxitur zhvillimin e veprimtarive të dobishme, në përputhje me kërkesat e parimit të zhvillimit të qëndrueshëm dhe duke ndaluar veprimtaritë që i rrezikojnë.

Neni 2
Përkufizime

Në kuptim të këtij ligji, termat e mëposhtëm kanë këto kuptime:

1. “Administrata e liqenit” është administrata shtetërore që krijohet për mbrojtjen dhe administrimin e liqenit si zonë e mbrojtur.
2. “Habitat” është termi sipas përcaktimit të bërë në pikën 6 të nenit 3 të ligjit nr. 8906, datë 6.6.2002 “Për zonat e mbrojtura”.
3. “Kufiri i vëllimit të përgjithshëm” është vëllimi i ujërave të marra nga liqeni, pa shkaktuar probleme në balancën e tij ujore.
4. “Liqene ndërkufitare” janë rezerva natyrore që ndodhen në kufirin ndërmjet territorit të Republikës së Shqipërisë dhe shteteve fqinje.
5. “Pellgu ujëmbledhës” është pjesa shqiptare e pellgut, ku ujërat rrjedhin natyrshëm drejt liqenit.
6. “Tarifë e përdorimit të liqenit” është pagesa e personave fizikë dhe juridikë, publikë dhe privatë, vendas ose të huaj, veprimtaritë e të cilëve ushtrohen në liqen ose në bregun e tij, përjashtojnë tarifën e përdorimit të ujit.

Neni 3
Fusha e veprimt

Ky ligj zbatohet për liqenet ndërkufitare dhe pellgun e tyre ujëmbledhës si më poshtë:

- a) për pjesën shqiptare të Liqenit të Shkodrës;

- b) për pjesën shqiptare të Liqenit të Ohrit;
- c) për pjesën shqiptare të liqeneve të Prespës.

KREU II MBROJTJA E LIQENEVE NDËRKUFITARE

Neni 4 **Mbrojtja**

1. Për mbrojtjen e gjendjes natyrore të liqeneve ndërkufitare veprojnë të gjitha aktet ligjore e nënligjore, që mbrojnë mjedisin në Republikën e Shqipërisë, si dhe konventat, protokollet, marrëveshjet ndërkombëtare në të cilat Republika e Shqipërisë është palë.

2. Janë të detyruar të mbrojnë liqenet ndërkufitare dhe të zbatojnë dispozitat e këtij ligji:

a) personat fizikë e juridikë, publikë dhe privatë, vendas ose të huaj, që shfrytëzojnë pasuritë ujore, natyrore dhe biologjike të liqenit e të pellgut ujëmbledhës ose ushtrojnë veprimtari të ndryshme në to;

b) personat fizikë e juridikë, publikë dhe privatë, vendas ose të huaj, veprimtaritë e të cilëve janë të vendosura në pellgun ujëmbledhës dhe që me veprimtarinë e tyre mund t'u shkaktojnë dëmtime liqeneve.

Neni 5 **Detyrat e organeve shtetërore**

Ministria e Mjedisit, në bashkëpunim me organet shtetërore përkatëse, qendrore e vendore dhe me autoritetet e ujit, secili në linjën e vet, organizojnë punën për mbrojtjen mjedisore të liqeneve ndërkufitare, kontrollojnë zbatimin e kërkesave të këtij ligji dhe marrin pjesë:

- a) në hartimin dhe zbatimin e planeve të menaxhimit të liqeneve ndërkufitare;
- b) në hartimin dhe zbatimin e programeve të veçanta të monitorimit;
- c) në hartimin dhe zbatimin e planeve vendore për rehabilitimin e pjesëve të ndotura e të dëmtuara të liqeneve ndërkufitare;
- ç) në krijimin e kuadrit ligjor, bashkëkohor, për administrimin dhe mbrojtjen mjedisore të tyre;
- d) në sigurimin dhe përdorimin e frytshëm të mjeteve të nevojshme financiare;
- dh) në kontrollin e vazhdueshëm për të siguruar ruajtjen e gjendjes natyrore të liqeneve ndërkufitare dhe të faunës e florës së tyre.

Neni 6 **Mbrojtja ligjore**

1. Si ekosisteme unike, me vlera ndërkombëtare, liqenet ndërkufitare me pellgjet e tyre ujëmbledhëse, merren në mbrojtje të veçantë nga shteti, duke u shpallur zona të mbrojtura, mbështetur në ligjet nr.8906, datë 6.6.2002 "Për zonat e mbrojtura" dhe nr.8093, datë 21.3.1996 "Për rezervat ujore", si dhe në konventat mjedisore, në të cilat Republika e Shqipërisë është palë.

2. Për të siguruar një mbrojtje unike për të gjithë ekosistemin, propozimi për shpalljen zonë e mbrojtur, të secilit liqen, bëhet duke mbajtur parasysh edhe statusin që gëzon pjesa tjetër e liqenit në shtetin fqinj.

Neni 7

Elementet e mbrojtjes

Mbrojtja mjedisore e liqeneve ndërkufitare realizohet nëpërmjet:

- a) zbatimit me rreptësi të kuadrit ligjor përkatës;
- b) zbatimit të metodave shkencore, teknike e teknologjike, kimike, biologjike, statistikore, që sigurojnë cilësinë dhe sasinë e treguesve natyrorë të ujërave për mbrojtjen dhe nxitjen e mbijetesës së larmisë biologjike;
- c) hartimit dhe zbatimit të planeve të menaxhimit, duke përfshirë gjithë përbërësit mjedisorë të zonës dhe veprimtaritë që do të ushtrohen, si në ujëra, peshkim, pyje, bujqësi, turizëm, komunikacion e industri;
- ç) hartimit dhe zbatimit të programeve konkrete të monitorimit;
- d) zbatimit me rreptësi të kërkesave të parimit të zhvillimit të qëndrueshëm;
- dh) sigurimit dhe përdorimit të frytshëm të mjeteve financiare.

Neni 8

Administrata e liqeneve

1. Për administrimin dhe mbrojtjen mjedisore të liqeneve ndërkufitare si zona të mbrojtura, krijohen administratat e liqeneve, në varësi të qarqeve përkatëse.

2. Përbërja, funksionet, përgjegjësitë dhe detyrat e administratës së liqenit përcaktohen me vendim të Këshillit të Ministrave, me propozim të përbashkët të Ministrit të Mjedisit, Ministrit të Bujqësisë dhe Ushqimit, Ministrit të Rregullimit të Territorit dhe Turizmit dhe Ministrit të Pushtetit Vendor dhe Decentralizimit.

3. Përfaqësuesit e komunitetit të biznesit të pellgut ujëmbledhës dhe organizatat jofitimprurëse mjedisore marrin pjesë në mbledhjet e organeve të qeverisjes vendore, ku merren vendime për liqenet dhe pellgjet e tyre ujëmbledhëse.

Neni 9

Kuadri nënligjor

Administrata e liqenit harton rregulloret e veçanta, të nevojshme për administrimin dhe mbrojtjen e pellgut ujëmbledhës dhe ia i paraqet ato për miratim këshillit të qarkut përkatës.

Neni 10

Prona

1. Pjesa shqiptare ujore e liqeneve ndërkufitare është pronë publike e paluajtshme dhe e patjetërsueshme.

2. Pronat e paluajtshme private, si toka bujqësore, toka të pafrytshme, troje, livadhe, kullota, pyje e toka pyjore, që përfshihen në pellgun ujëmbledhës të liqenit, mbeten të tilla edhe pas shpalljes së tij zonë e mbrojtur. Pronarët e tyre gëzojnë të gjitha të drejtat që u jep Kushtetuta dhe legjislacioni përkatës.

KREU III PËRDORIMI DHE SHFRYTËZIMI

Neni 11

Zbatimi i kërkesave të zhvillimit të qëndrueshëm

1. Në zbatim të kërkesave të zhvillimit të qëndrueshëm në liqenet ndërkufitare, në brigjet dhe pellgjet e tyre ujëmbledhëse, personat fizikë dhe juridikë, publikë e privatë, vendas ose të huaj, ushtrojnë veprimtari ekonomike, tregtare, turistike, shoqërore, sportive, kërkimore-shkencore, me kusht që të jenë në pajtim me statusin e mbrojtjes së pellgut dhe të mos rrezikojnë biodiversitetin e tij.

2. Veprimtaritë e përmendura në pikën 1 të këtij neni ushtrohen vetëm kur:

- a) janë pajisur me leje mjedisore;
- b) janë të miratuara nga organet përkatëse, qendrore ose vendore;
- c) ushtrohen në përputhje me kërkesat e planit të menaxhimit të pellgut.

3. Veprimtaritë bujqësore të fermerëve, që jetojnë në territorin e pellgjeve ujëmbledhëse, marrin parasysh kërkesat e planit të menaxhimit të pellgut, sidomos për mbrojtjen e tokës dhe për përdorimin e kimikateve.

4. Zhvillimi urban dhe ndërtimet turistike mbështeten në traditën ndërtimore vendase dhe realizohen në përputhje me kërkesat e planit të menaxhimit të pellgut.

Neni 12

Përdorimi i ujërave të liqeneve

1. Uji i liqeneve ndërkufitare mund të përdoret vetëm në mënyrë të kontrolluar dhe në kufij të përcaktuar shkencorë, pa dëmtuar kushtet natyrore dhe balancat biologjike dhe ekologjike të tyre.

2. Qëllimet e përdorimit, sasisë dhe regjimi i përdorimit të ujërave të liqeneve, për çdo rast konkret, respektojnë marrëveshjet me shtetet kufitare për problemet e liqeneve.

Neni 13

Veprimtaritë kërkimore-shkencore

1. Veprimtaritë kërkimore-shkencore në liqenet ndërkufitare kryhen me miratimin e agjencisë rajonale të mjedisit të qarkut përkatës ose të Ministrisë së Mjedisit. Me udhëzim të veçantë Ministri i Mjedisit klasifikon veprimtaritë kërkimore-shkencore, që miratohen nga agjencia rajonale e mjedisit dhe ato që miratohen nga Ministria e Mjedisit.

2. Institutet kërkimore-shkencore, institucionet e tjera të interesuara dhe grupet e studiuesve paraqesin programet e veprimtarisë që do të zhvillojnë dhe mbi bazë të këtij dokumentacioni jepet miratimi i veprimtarisë.

3. Në përfundim të veprimtarisë kërkimore-shkencore hartohet raporti përfundimtar, një kopje e të cilit dorëzohet në Ministrinë e Mjedisit, e cila respekton të drejtat e autorit dhe ruan karakterin konfidencial të raportit.

Neni 14

Veprime të ndaluara

1. Në liqenet ndërkufitare dhe pellgjet e tyre ujëmbledhëse janë të ndaluara:
 - a) hedhjet ose depozitimet e lëndëve dhe të mbetjeve të rrezikshme;
 - b) shkarkimet e ujërave të ndotura e të patrajtuara urbane, industriale, bujqësore dhe të çdo veprimtarie njerëzore;
 - c) depozitimet dhe hedhjet e mbetjeve të çdo lloji;
 - ç) ndërtimi e funksionimi pranë tyre i venddepozitimeve të mbetjeve dhe i dambave të minierave e degëve të industrisë përpunuese;
 - d) betonimet në breg, që ndërpresin komunikimet e shumëfishta ndërmjet ujit dhe tokës;
 - dh) ndërtimi i godinave, i instalimeve dhe i çdo formacioni inxhinierik në breg dhe brenda zonës së ndaluar për ndërtime;
 - e) marrja e rërës, e zhavorreve dhe e çdo materiali tjetër të brigjeve dhe të cektinave të liqeneve, siç përcaktohet në ligjin nr.8093, datë 21.3.1996 "Për rezervat ujore", i ndryshuar;
 - ë) çelja e guroreve, ndërtimi i furrave të gëlqeres, instalimi i impianteve të asfalto-betonit pranë zonave urbane dhe në vende që dëmtojnë peizazhin e zonës;
 - f) shfrytëzimi i ujit të liqeneve pa leje dhe jashtë kushteve të vëna në licencë;
 - g) prerja e pakontrolluar e pemëve dhe e pyjeve;
 - gj) shfrytëzimi pa kriter i kullotave dhe djegia e tyre;
 - h) ushtrimi i peshkimit dhe i gjuetisë jashtë sezoneve e kalendarëve përkatës dhe me metoda, mënyra dhe mjete të ndaluara me ligj;
 - i) mbledhja e bimëve mjekësore, tarnifere dhe eterovajore me mënyra, metoda e në periudha të ndaluara;
 - j) mbledhja e kërmijve, bretkosave, breshkave e reptilëve me mënyra, metoda dhe në periudha të ndaluara;
 - k) kapja, për qëllime tregtimi, e peshqëve, e kafshëve dhe e shpendëve të rrallë dhe të rrezikuar;
 - l) futja në liqen dhe në zonën ujëmbledhëse e gjallesave (peshq, kafshë, shpendë, bimë) të popullatave jovendase.
2. Këshilli i Ministrave, me propozimin e Ministrit të Mjedisit, miraton ndalimin e ushtrimit të veprimeve të tjera në liqenet ndërkufitare, të cilat diktohen në të ardhmen nga praktika.

KREU IV

LEJA MJEDISORE

Neni 15

Leja mjedisore

1. Veprimtaritë në liqenet ndërkufitare, përfshi edhe punimet ndërtimore, turistike, sportive, hortikulturën, akuakulturën dhe hidrometeorologjike, mund të ushtrohen vetëm pasi të jenë pajisur me leje mjedisore dhe të përmbushin kushtet e përcaktuara nga Ministria e Mjedisit, Autoriteti i Ujit, KRRTSH-ja dhe KRRT-të vendore.
2. Projektet dhe veprimtaritë, që kërkojnë të ushtrohen në liqenet ndërkufitare, përgatisin raportin e thelluar të ndikimit në mjedis.
3. Strategjitë dhe planet për zhvillimin e sektorëve të ndryshëm ekonomikë e shoqërorë, zbatimi i të cilëve do të shtrihet edhe mbi liqenet ndërkufitare, i nënshtrohen, para se të miratohen dhe të zbatohen, vlerësimit strategjik mjedisor.

Neni 16

Tarifa

1. Krahas shpenzimeve administrative për marrjen e lejes mjedisore dhe të licencave përkatëse, personi fizik ose juridik, që zhvillon veprimtari në liqenet ndërkufitare dhe në brigjet e tyre, paguan edhe tarifën e përdorimit të liqenit. Tarifa derdhet për llogari të organeve të qeverisjes vendore dhe përdoret për mbrojtjen dhe rehabilitimin e liqenit. Tarifa e përdorimit të ujit të liqeneve mbledhet nga autoriteti i ujit.

2. Këshilli i Ministrave, me propozimin e përbashkët të Ministrit të Mjedisit, Ministrit të Financave dhe Ministrit të Rregullimit të Territorit dhe Turizmit, miraton masën e tarifës, të specifikuar sipas llojit të veprimtarive.

KREU V

MONITORIMI DHE MENAXHIMI

Neni 17

Monitorimi

1. Liqenet ndërkufitare dhe zonat e tyre ujëmbledhëse i nënshtrohen monitorimit të vazhdueshëm, për të mbajtur nën kontroll cilësinë e tyre dhe llojshmërinë biologjike.

2. Programi i monitorimit të liqeneve ndërkufitare është pjesë e Programit Kombëtar të Monitorimit të Mjedisit. Ai hartohet dhe zbatohet nën drejtimin e Ministrisë së Mjedisit, në bashkëpunim me DPPK-në, Drejtorinë e Peshkimit e me institutet e specializuara. Programi është i veçantë për secilin liqen ndërkufitar.

3. Programet e monitorimit përfshijnë:

- a) përcaktimin e treguesve që do të maten;
- b) përcaktimin e metodave e të metodikave të matjeve;
- c) frekuencën e matjeve;
- ç) metodat e metodikat e analizave dhe të shqyrtimit të të dhënave për nxjerrjen e përfundimeve shkencore;
- d) përcaktimin e rregullave e të procedurave për ekspertizën e procesit monitorues;
- dh) miratimin e regjistrave, ku pasqyrohen të dhënat e monitorimit.

4. Personat fizikë e juridikë, të pajisur me leje mjedisore për të ushtruar veprimtari në liqene, në bregun e tyre ose në zonën ujëmbledhëse, janë të detyruar të monitorojnë veprimtarinë që ushtrojnë, sipas programit të monitorimit, të regjistrojnë të dhënat në regjistrin vetjak dhe të bëjnë publikimin e tyre jo më rrallë se një herë në tre muaj. Shpenzimet për monitorimin e veprimtarisë i përballon vetë subjekti.

5. Inspektorati që mbulon fushën e mbrojtjes së mjedisit dhe administrata e mbrojtjes së zonës kontrollojnë regjistrin e të dhënave të monitorimit dhe, kur dyshojnë në vërtetësinë e tyre, urdhërojnë ekspertizën e monitorimit. Shpenzimet për ekspertizën janë në ngarkim të subjektit.

Neni 18

Inventarizimi

1. Me qëllim që gjallesat dhe habitatet e tyre në liqenet ndërkufitare dhe në zonat e tyre ujëmbledhëse të mbrohen nga zhdukja apo rrezikimi dhe të zhvillojnë normalisht jetën e tyre, bëhet inventarizimi i tyre. Në bazë të inventarizimit hartohet e zbatohet programi i masave për mbrojtjen e llojshmërisë biologjike e të habitateve.

2. Inventarizimi kryhet nën kujdesin e administratës së liqenit dhe me pjesëmarrjen e

organeve e të institucioneve të specializuara kërkimore-shkencore dhe të organizatave jofitimprurëse mjedisore.

3. Ministri i Mjedisit miraton me udhëzim rregullat, kriteret, metodikat dhe dokumentet standarde për kryerjen e inventarizimit, të cilat hartohen nga institucionet e specializuara shkencore.

Neni 19

Skedimi

1. Për gjallesat bimore e shtazore të çdo liqeni ndërkufitar ngrihet skedari rajonal, si pjesë e Skedarit Kombëtar. Skedari është dokumentacioni shkencor, ku pasqyrohet e tërë larmia biologjike e liqenit dhe e zonës ujëmbledhëse. Skedari është i hapur për publikun.

2. Kriteret e hartimit të skedarit, rregullat e administrimit dhe të shfrytëzimit të tij përpunohen nga institucionet e specializuara qendrore e vendore dhe miratohen me udhëzim nga Ministri i Mjedisit.

3. Administrata e mbrojtjes së liqeneve i propozon, sipas rastit, Ministrisë së Mjedisit, Këshillit Kombëtar të Ujit, DPPK-së, Drejtorisë së Peshkimit dhe organeve të qeverisjes vendore masa të përkohshme apo të përhershme, për të përsosur mbrojtjen e biodiversitetit.

Neni 20

Menaxhimi

1. Administrimi i liqeneve ndërkufitare kryhet në bazë të planeve të menaxhimit që hartohen nga Ministria e Mjedisit, në bashkëpunim me ministrinë përkatëse, me organet e qeverisjes vendore, institutet kërkimore-shkencore dhe organizatat jofitimprurëse mjedisore.

2. Planet e menaxhimit të liqeneve ndërkufitare përfshijnë:

a) objektivat e menaxhimit të liqenit;

b) identifikimin e detyrave të organeve të ndryshme shtetërore, të institucioneve studimore, të organizatave mjedisore dhe të komunitetit vendor, për administrimin dhe mbrojtjen e liqeneve;

c) proceset dhe veprimtaritë kërcënuese për liqenin;

ç) masat për të mënjeluar apo reduktuar kërcënimet e identifikuara;

d) veprimtaritë e lejuara në liqen, në brigje dhe zonën ujëmbledhëse;

dh) kushtet për kontrollin e turizmit dhe të shërbimeve të tjera;

e) kushtet për vazhdimësinë e veprimtarive tradicionale të banorëve të zonës;

ë) kushtet për të ndarë me komunitetet vendore përfitimet nga krijimi dhe administrimi i liqeneve si zonë e mbrojtur;

f) kushtet për kërkimin shkencor, inventarizimin dhe monitorimin;

g) burimet financiare, duke përfshirë ato që sjellin fitim;

gj) kushtet e tjera të veçanta për liqenin konkret.

Planet e menaxhimit duhet të jenë konform konventave ndërkombëtare për mbrojtjen dhe administrimin e liqeneve, si dhe të respektojnë marrëveshjet me shtetet kufitare.

3. Kushtet dhe kriteret e planeve të menaxhimit janë të detyrueshme për personat fizikë e juridikë, publikë e privatë, vendas ose të huaj, veprimtaritë e të cilëve ushtrohen në liqen e në zonën ujëmbledhëse apo ndikojnë në to. Administrata e liqenit, agjencia rajonale e mjedisit, Drejtoria e Shërbimit Pyjor, Drejtoria e Peshkimit, Autoriteti i Ujit, DPPK-ja, secila në linjën e vet, ndjekin me përparësi zbatimin e kërkesave të planit të menaxhimit.

4. Aktorët pjesëmarrës në hartimin e planeve të menaxhimit detyrohen të rishikojnë dhe të rinovojnë planin e menaxhimit jo më vonë se 1 herë në 2 vjet dhe për çdo ndryshim njoftojnë shtetet kufitare.

KREU VI KONTROLLI

Neni 21 Kontrolli

1. Për të siguruar zbatimin e kërkesave të këtij ligji dhe të akteve nënligjore në zbatim të tij, liqenet ndërkufitare, brigjet e tyre, zonat ujëmbledhëse, si dhe veprimtaritë që ushtrohen në to, i nënshtrohen kontrollit të vazhdueshëm e të përhershëm mjedisor.

2. Veprimtaritë ekonomike, tregtare, turistike, shoqërore, sportive, që ushtrohen në liqene, në brigjet e tyre e në zonat ujëmbledhëse, kontrollohen në mënyrë të përgjithshme, për të hetuar ndikimet negative në mjedis dhe në mënyrë të posaçme për të vlerësuar respektimin e kërkesave që u janë fiksuar në lejet mjedisore e në licencat përkatëse, të marra sipas legjislacionit në fuqi.

3. Kontrolli ushtrohet nga Autoriteti i Ujit, nga administrata e liqenit, nga Inspektorati që mbulon fushën e mbrojtjes së mjedisit në bashkëpunim me Inspektoratin që mbulon fushën e peshkimit, me Inspektoratin Ndërtimor e Urbanistik Përgjegjës, me Policinë e Shërbimit Pyjor dhe me Policinë Bashkiake, si dhe nga organet që kanë licencuar veprimtaritë, të cilët ushtrojnë kompetenca sipas ligjeve, që i kanë krijuar këto organe.

4. Brenda 5 ditëve nga përfundimi i kontrollit, Inspektorati që mbulon fushën e mbrojtjes së mjedisit publikon rezultatet e kontrollit dhe masat që ka marrë për përmirësimin e gjendjes.

KREU VII SANKSIONET

Neni 22

1. Kur shkeljet e kërkesave të këtij ligji përbëjnë vepër penale, Inspektorati që mbulon fushën e mbrojtjes së mjedisit dhe administrata e liqenit bëjnë kallëzim për ndjekje penale.

2. Shkeljet e mëposhtme, kur nuk përbëjnë vepër penale, përbëjnë kundërvajtje administrative:

- a) kryerja e veprimeve të ndaluara, të përcaktuara në pikën 1 të nenit 14 të këtij ligji;
- b) ushtrimi i veprimtarive pa leje mjedisore;
- c) mosrespektimi i kushteve dhe i kërkesave të vendosura në lejet mjedisore;
- ç) ndotja dhe dëmtimi i ujërave të liqeneve, duke shkarkuar në to lëndë dhe mbetje të lëngëta, të ngurta ose të gazta, të cilat dëmtojnë cilësinë e ujit, biodiversitetin dhe plazhet e liqeneve, dënohet me gjobë dhe me heqje licence;
- d) shkelja e kërkesave dhe e rregullave të funksionimit të impianteve dhe e instalimeve, që bëjnë trajtimin dhe pastrimin e ujërave të ndotura të zonës, si dhe të atyre që bëjnë përpunimin dhe asgjësimin e mbetjeve të ngurta;
- dh) moskryerja e procesit të monitorimit nga veprimtaritë që ushtrohen;
- e) mosmbajtja e regjistrit të monitorimit;
- ë) mosdhënia dhe mospublikimi i të dhënave, që rezultojnë nga monitorimi;
- f) mosnjohimi i popullatës për ndotjen e ujërave, në rastet e shkarkimeve në to tej normave të lejuara, për rreziqet e mundshme në shëndet dhe për masat mbrojtëse që ajo duhet të marrë në këtë rast.

Neni 23
(Ndryshuar me ligjin nr. 35/2013, datë 14.2.2013)

1. Për kundërvajtjet administrative të përcaktuara në nenin 22 të këtij ligji, inspektorati që mbulon fushën e mbrojtjes së mjedisit, jep dënim kryesor me gjobë si më poshtë:

- a) Për shkronjat “dh”, “e”, “ë” dhe “f” nga 100 000 deri në 300 000 lekë;
- b) Për shkronjat “b”, “c” dhe “d” nga 300 000 deri në 500 000 lekë;
- c) Për shkronjat “a” dhe “ç” nga 500 000 deri në 1 000 000 lekë.

2. Krahas dënimit me gjobë, inspektorati që mbulon fushën e mbrojtjes së mjedisit mund të vendosë edhe dënimin plotësues të mbylljes së përkohshme ose të përhershme të veprimtarisë, në varësi të ndotjes dhe dëmtimit të shkaktuar.

3. Shqyrtimi i vendimit bëhet në përputhje me ligjin nr. 10 433, datë 16.6.2011 “Për inspektimin në Republikën e Shqipërisë”.

4. Sipas nevojave të rastit, në përputhje me këtë ligj dhe ligjin për inspektimin, inspektorati merr masa urgjente.

Neni 24
Ankimi
(Ndryshuar me ligjin nr. 35/2013, datë 14.2.2013)

Kundër vendimit të inspektoratit mund të bëhet ankim në përputhje me ligjin për inspektimin.

Neni 25
Dispozita kalimtare dhe të fundit

1. Ngarkohet Këshilli i Ministrave të nxjerrë aktet nënligjore në zbatim të neneve 6 pika 1, 8 pika 2, 14 pika 2 dhe 16 pika 2 të këtij ligji.

2. Ngarkohet Këshilli i Ministrave të përcaktojë masat tekniko-administrative dhe financiare për të larguar, brenda vitit 2004, dambën e mbeturinave të hekur-nikelit nga pellgu ujëmbledhës i Liqenit të Ohrit.

Dispozitë kalimtare
(E ligjit nr. 35/2013, datë 14.2.2013)

Organi ekzistues inspektues vazhdon të ushtrojë funksionin e vet sipas organizimit aktual deri në krijimin e organit të ri, sikurse parashikohet në ndryshimet e bëra në këtë ligj.

Neni 26
Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekret nr.3917, datë 30.7.2003 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Alfred Moisiu**